

DECIZIA nr. 381 din 02.06.2016
privind solutionarea contestatiei formulata de
domnul **X** ,
inregistrata la D.G.R.F.P.Bucuresti sub nr. x/11.02.2016

Directia Generala Regionala a Finantelor Publice Bucuresti prin Serviciul solutionare contestatii a fost sesizata de catre Directia Regionala Vamala Bucuresti cu adresele nr. x/10.02.2016 si nr. x/08.03.2016 inregistrate la DGRFPB sub nr. X/11.02.2016 si nr. x/11.03.2016 cu privire la contestatia formulata de domnul X , CNP – x cu domiciliul in str. x, sector 1, Bucuresti.

Obiectul contestatiei inregistrata la organul vamal sub nr. x/26.01.2016 il constituie Decizia nr. x /23.12.2015 referitoare la obligatiile de plata accesorii, emisa de Directia Regionala Vamala Bucuresti, comunicata prin posta in data de 30.12.2015 prin care s-au stabilit accesorii aferente datoriei vamale in suma totala de **x lei**.

Constatand ca, in speta, sunt intrunite conditiile prevazute de art. 268 alin. (1), art. 269, art. 272 alin. (2) lit. (a) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedura fiscala, Directia Generala Regionala a Finantelor Publice Bucuresti este investita sa solutioneze contestatia formulata de domnul **X** .

Procedura fiind indeplinita s-a trecut la solutionarea pe fond a contestatiei.

I. Prin adresa inregistrata la Directia Regionala Vamala Bucuresti sub nr. x/26.01.2016 domnul X a formulat contestatie impotriva Deciziei referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. x /23.12.2015 prin care era anuntat ca datoreaza suma de x lei, iar in sustinerea contestatiei, invoca urmatoarele:

- documetul DRS nr. x din 14.06.2002 nu i-a fost comunicat;
- sustine ca decizia atacata este complet nelegala intrucat este vorba despre o creanta prescisa, cu exceptia cazului cand legea dispune altfel

In concluzie contestatul considera ca aceasta creanta este prescisa, motiv pentru care nu mai poate fi actionat pentru recuperarea acesteia.

II. Prin decizia nr. x /23.12.2015 referitoare la obligatiile de plata accesorii aferente obligatiilor de plata din anii precedenti organele vamale au stabilit in sarcina domnului X accesorii in suma totala de x lei pentru perioada 04.12.2012 – 3.12.2015 din care :

- TAXA in suma de x lei;
- TVA in suma de x lei;
- ACCIZA in suma de x lei.

III. Fata de constatările organelor vamale, sustinerile societății contestatoare, reglementările legale în vigoare pentru perioada analizată și documentele existente în dosarul cauzei se rețin următoarele :

Cauza supusă soluționării este dacă Serviciul soluționare contestații din cadrul DGRFPB se poate pronunța cu privire la legalitatea calculării accesoriilor stabilite prin decizia nr. x /23.12.2015, în condițiile în care organul vamal nu poate face dovada comunicării actului constatator nr. x/14.06.2002 asupra caruia s-au calculat accesoriile contestate.

In fapt, prin Decizia nr. x /23.12.2015 referitoare la obligațiile de plată a accesoriilor organele vamale din cadrul Direcției Regionale Vamale București au stabilit în sarcina domnului X accesoriile în suma totală de x lei aferente perioadei 04.12.2002 – 31.12.2015 pentru datoria vamală recalculată, stabilită prin actul constatator nr. x/14.06.2002.

În actul constatator privind taxele vamale și alte drepturi convenite bugetului nr. x din 14.06.2012, organele vamale emitente au înscris “reclacularea taxelor vamale conform adresei DGV x/29.05.2002”.

În referatul cauzei organele vamale precizează că biroul vamal de interior (fosta Vama Targuri și Expozitii) a emis actul constatator nr. x /14.06.2002 prin care a fost stabilită suplimentar suma de x lei compusă din: taxe vamale x lei, accize x lei și TVA x lei.

In drept, referitor la prescripția dreptului de a stabili obligații fiscale, art. 22, art. 44, art. 45 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare prevăd următoarele:

“Art. 22. - **Prin obligații fiscale**, în sensul prezentului cod, **se înțelege**:

[...]

c) **obligația de a plăti la termenele legale impozitele, taxele, contribuțiile și alte sume datorate bugetului general consolidat;**

d) **obligația de a plăti dobânzi, penalități de întârziere sau majorări de întârziere, după caz, aferente impozitelor, taxelor, contribuțiilor și altor sume datorate bugetului general consolidat, denumite obligații de plată accesorii; [...].”**

“Art. 44 - (1) Actul administrativ fiscal **trebuie comunicat contribuabilului caruia îi este destinat.**”

“2) Actul administrativ fiscal se comunică după cum urmează:

a) prin prezentarea contribuabilului la sediul organului fiscal emitent și primirea actului administrativ fiscal de către acesta sub semnătură, data comunicării fiind data ridicării sub semnătură a actului;

b) prin remiterea, sub semnătură, a actului administrativ fiscal de către persoanele împuternicite ale organului fiscal, potrivit legii, data comunicării fiind data remiterii sub semnătură a actului;

c) prin poștă, la domiciliul fiscal al contribuabilului, cu scrisoare recomandată cu confirmare de primire, precum și prin alte mijloace, cum sunt fax, e-mail, dacă se asigură transmiterea textului actului administrativ fiscal și confirmarea primirii acestuia;

d) prin publicitate.”

“**Art. 45** - Actul administrativ fiscal produce efecte din momentul în care este comunicat contribuabilului sau la o data ulterioara mentionata în actul administrativ comunicat, potrivit legii.”

Referitor la calculul obligatiilor fiscale accesorii sunt aplicabile prevederile art. 119 si art. 120 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare prevad:

“Art. 119. - (1) Pentru neachitarea la termenul de scadenta de catre debitor a obligatiilor de plata, se datoreaza dupa acest termen majorari de intarziere”.

“Art. 120. - (1) **Majorarile de intarziere se calculeaza pentru fiecare zi de intarziere, incepand cu ziua imediat urmatoare termenului de scadenta si pana la data stingerii sumei datorate, inclusiv.**

(7) Nivelul majorării de întârziere este de 0,1% pentru fiecare zi de întârziere, și poate fi modificat prin legile bugetare anuale”.

Incepand cu data de 1 iulie 2010, majorarile de intarziere au fost inlocuite cu dobanzi si penalitati de intarziere in conformitate cu prevederile art. 119, art. 120 si art. 120¹ din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, astfel cum a fost modificata si completata prin OUG nr. 39/2010:

“**Art. 119 - (1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere”.**

“**Art. 120 - (1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere.**

(7) Nivelul dobânzii de întârziere este de 0,05% pentru fiecare zi de întârziere și poate fi modificat prin legile bugetare anuale”

" Art. 120¹ (1) Plata cu întârziere a obligațiilor fiscale se sancționează cu o penalitate de întârziere datorată pentru neachitarea la scadență a obligațiilor fiscale principale.

(2) Nivelul penalității de întârziere se stabilește astfel:

a) dacă stingerea se realizează în primele 30 de zile de la scadență, nu se datorează și nu se calculează penalități de întârziere pentru obligațiile fiscale principale stinse;

b) dacă stingerea se realizează în următoarele 60 de zile, nivelul penalității de întârziere este de 5% din obligațiile fiscale principale stinse;

c) după împlinirea termenului prevăzut la lit. b), nivelul penalității de întârziere este de 15% din obligațiile fiscale principale rămase nestinse.

(3) Penalitatea de întârziere nu înlătură obligația de plată a dobânzilor”.

Ulterior, incepand cu data de 1 octombrie 2010 au intrat in vigoare prevederile OUG nr. 88/2010, care a modificat art. 120 din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare:

“(7) Nivelul dobânzii de întârziere este de 0,04% pentru fiecare zi de întârziere și poate fi modificat prin legile bugetare anuale”.

Ulterior, incepand cu data de 1 martie 2014 au intrat in vigoare prevederile OUG nr. 8/2014, care a modificat art. 120 din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare:

“Art. 120. – ”(7) Nivelul dobânzii este de 0,03% pentru fiecare zi de întârziere.”

Concluzionand, din dispozitiile legale sus-citate rezulta ca accesoriile se datoreaza pentru neachitarea la termen a obligatiilor, ca o masura accesorie in raport cu debitul principal.

Efectul opozabilitatii titlului de creanta prin care s-a stabilit obligatia principala consta in aceea ca autoritatea nu este in drept sa calculeze accesorii si sa pretinda plata acestora cata vreme contribuabilul nu este obligat la plata debitului principal care a generat accesoriile pretinse.

Din anexa la Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. x din 23.12.2015 rezulta documentul prin care s-a individualizat suma de plata DRS nr. x /14.06.2002.

Organele vamale au calculat in sarcina contestatorului X accesorii in suma totala de x lei, pentru perioada 04.12.2002 – 31.12.2015.

Intrucat la dosarul cauzei nu au fost anexate dovezile privind respectarea procedurii legale de comunicare a actului contestator emis de organul vamal, organul de solutionare a contestatiei a solicitat Biroului Vamal de Interior prin adresa nr. x/19.02.2016 complinirea acestor lipsuri.

Drept urmare, prin adresa nr. X/08.03.2016 inregistrata la DGRFPB sub nr. x/11.03.2016 Biroului Vamal de Interior Bucuresti a raspuns partial solicitarilor organului de solutionare a contestatiei comunicand **“nu detinem dovada comunicarii actului constator nr. x /14.02.2002**, somatia de plata nr. x/24.09.2008 a fost ridicata sub semnatura in data de 09.02.2011”.

Pentru actul contestator ce a stat la baza emiterii deciziei de calcul accesorii nr. x din 23.12.2015 organul vamal mentioneaza ca s-a emis somatia nr. x/16.06.2005 confirmata sub semnatura in data de 24.06.2005 si somatia nr. x din 24.09.2008, ce a fost comunicata prin publicitate conform anuntului individual nr. X/15.10.2008, fara a exista la dosar dovada plicului retur.

Mai mult in actul constator nr. x din 14.06.2002 se specifica **“recalculare taxelor vamale conform adresei DGV x/29.05.2002” fara a fi anexata la dosarul cauzei adresa nr. X/29.05.2002** in baza careia biroul vamal de interior (fosta Vama Targuri si Expozitii) a emis actul constator nr. x /14.06.2002 prin care a fost stabilita suplimentar suma de x lei compusa din: taxe vamale x lei, accize xl ei si TVA x lei.

Avand in vedere cele mai sus prezentate, rezulta ca, Biroul Vamal de Interior Bucuresti a stabilit in sarcina contribuabilului accesorii in suma de x lei, in conditiile in care nu poate face dovada comunicarii actului constator privind taxele vamale si alte drepturi cuvenite bugetului nr. x din 14.06.2002 prin care a fost stabilita suplimentar suma x lei asupra carora au fost calculate accesoriile contestate.

Prin urmare, organul de solutionare a contestatiei din cadrul DGRFP Bucuresti nu se poate pronunta cu privire la legalitatea calcularii accesoriilor contestate, motiv pentru care in

temeiul dispozitiilor art. 216 alin. (3) din Codul de procedura fiscala, republicat, urmeaza a se desfiinta Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. x /23.12.2015, prin care Biroul Vamal de Interior Bucuresti a stabilit obligatii de plata accesorii in suma de x lei.

In consecinta, fata de cele prezentate mai sus, Biroul Vamal de Interior Bucuresti va proceda la reanalizarea situatiei fiscale a contestatarului tinand cont de prevederile legale in vigoare pentru a determina in mod corect situatia fiscala, de motivatiile acestuia, de **dispozitiile legale vizand prescriptia**, precum si de cele retinute prin prezenta exercitandu-si rolul activ in vederea **stabilirii corecte a obligatiilor fiscale datorate**.

Pentru motivele aratate mai sus si in temeiul art. 276 alin. 1 coroborat cu art. 279 alin. 3 Cod procedura fiscala, aprobat prin legea nr. 207/2015, care prevad:

“ Art. 276. - (1) În soluționarea contestației organul competent verifică motivele de fapt și de drept care au stat la baza emiterii actului administrativ fiscal. Analiza contestației se face în raport cu susținerile părților, cu dispozițiile legale invocate de acestea și cu documentele existente la dosarul cauzei. Soluționarea contestației se face în limitele sesizării.

“Art. 279 - (3) Prin decizie se poate desființa total sau parțial, actul administrativ atacat în situația în care din documentele existente la dosar și în urma demersurilor întreprinse la organul fiscal emitent al actului atacat nu se poate stabili situația de fapt în cauza dedusă soluționării prin raportare la temeiurile de drept invocate de organul emitent și de contestator. În acest caz, organul emitent al actului desființat urmează să încheie un nou act administrativ fiscal care trebuie să aibă în vedere strict considerentele deciziei de soluționare a contestației. Pentru un tip de creanță fiscală și pentru o perioadă supusă impozitării desființarea actului administrativ fiscal se poate pronunța o singură dată.”

Urmeaza a se dispune: desfiintarea deciziei nr. x din 23.12.2015 referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. x din 23.12.2015, emisa pe numele domnului X

Biroul Vamal de Interior Bucuresti urmeaza sa faca demersurile ce se impun cu privire la stabilirea corecta a obligatiilor de plata accesorii privind obligatiile vamale pentru perioada 04.12.2002 – 31.12.2015

Solutia de desfiintare va fi pusa in executare in termen de 30 de zile de la data comunicarii deciziei privind solutionarea contestatiei in temeiul alin. 4 al art. 279 Cod procedura fiscala.

Pentru considerentele arătate mai sus și în temeiul art. 268, art. 269, art. 272, art. 276 si art. 279 din Codul de procedura fiscala, aprobat prin Legea nr. 207/2015 si art. 22 art. 44, art. 45, art. 119, art. 120 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de Procedură

DECIDE:

Desfiinteaza Decizia nr. x /23.12.2015 referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. emisa de Directia Regionala Vamala – Biroul Vamal de Interior Bucuresti cu privire la accesoriile in suma totala de x lei, urmand sa se reanalizeze situatia domnului X , tinand cont de dispozitiile legale in vigoare si de retinerile din prezenta decizie.

Prezenta decizie este definitiva in sistemul cailor administrative de atac și poate fi contestată, în termen de 6 luni de la comunicare, la Tribunalul București.